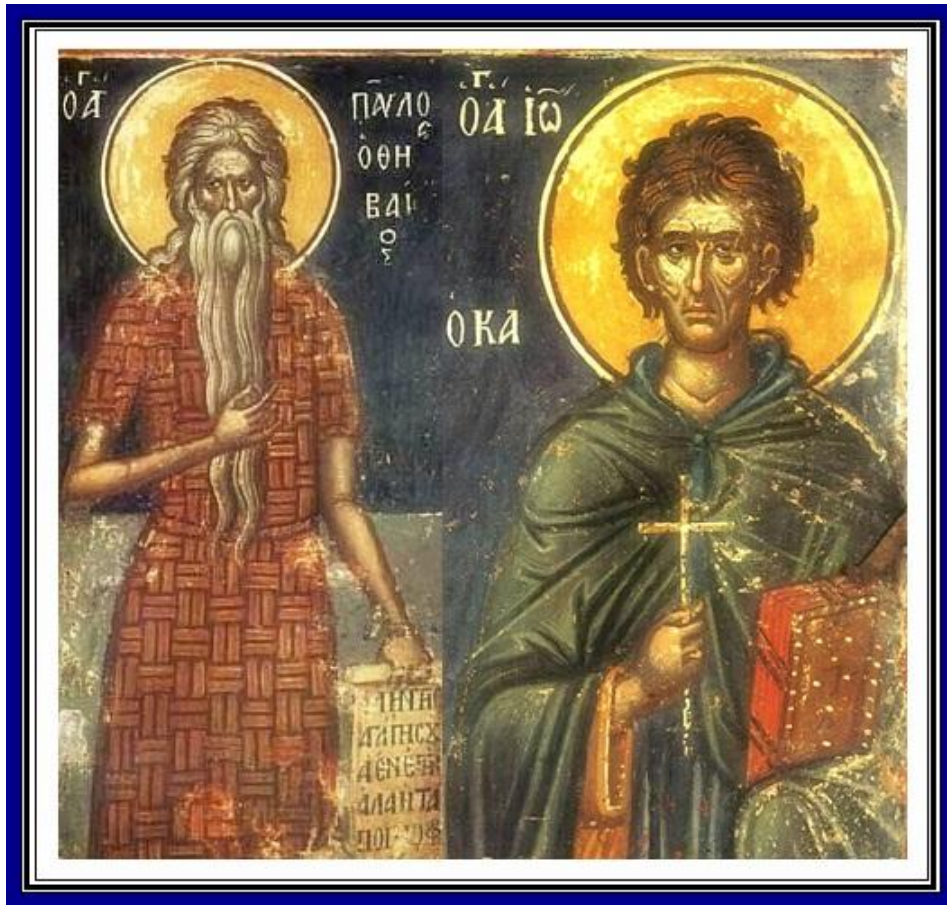

Slujba Sfinților cuvioși Pavel Tebeul și Sfântul Ioan Colibașul (15 ianuarie)

Materiale despre Sfântul cuvios Pavel Tebeul:

<https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Pavel-Tebeul>

<https://archive.org/details/@steaemy?query=Pavel+Tebeul>

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Pavel+Tebeul

Materiale Sfântul cuvios Ioan, colibașul:

[https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Ioan-Coliba%C5%9Ful-\(15-ian\)](https://independent.academia.edu/emystea/Sf-cuv-Ioan-Coliba%C5%9Ful-(15-ian))

<https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+Coliba%C5%9Ful>

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan%2C+c%20liba%C5%9Ful

În această lună (ianuarie), ziua a cincisprezecea - Prea cuvioșii părinții noștri
Pavel Tebeul și Sfântul Ioan Colibașul (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile** pe 6, glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Când din voie dumnezeiască ai părăsit grijile vieții cu înțelepciune, părinte, și ai alergat către ostenele sihăstriei, atunci cu bucurie ai mers în pustii neumblate, înfierbântându-te de dragostea iubirii Domnului. Pentru aceasta, pustiind patimile cu petrecerea întru cele bune, ca un înger ai viețuit.

Din tinerețe osebindu-te pe sineți părinte de toată adunarea oamenilor, întâi tu ai apucat pustietatea Pavele, mai mult decât toți sihaștrii și în toată viața ai fost necunoscut. Pentru aceea cu voie dumnezeiască te-a aflat Antonie ca pe o coamoară ascunsă și lumii te-a arătat.

Străină petrecere viețuind Pavele pe pământ, ai locuit împreună cu fiarele, slujindu-te cuvioase, prin pasăre, din voie dumnezeiască. Și aceasta văzându-o marele Antonie când te-a aflat, umplându-se de mirare, neîncetat slăvea pe Purtătorul de grijă al tuturor și Stăpânul ca pe un Dumnezeu.

Alte **Stihiri** ale Sfântului Ioan, glasul și Podobia, asemenea:

Când cu chemarea cea dumnezeiască bucurându-te, ai fugit de frumusețea lumii, părinte, atunci calea cea strâmtă și cu ostenele și prea aspră mai mult ai socotit, decât calea desfătării. Drept aceea prin scăparea și goliciunea tuturor poftelor, îmbrăcându-te în chip dumnezeiesc, ai luat asupra ta purtarea de grijă a sufletelor, de Dumnezeu fericite.

Viețuirea cea străină și începerea cea străină ai înțeles, fiind rănit de dragostea lui Hristos, a căruia sărăcie cea nespusă ai iubit. Și înaintea porților părinților tăi, ca unul cel fără casă te-ai chinuit, fiind înghesuit și scârbit, părinte. Drept aceea umplându-te de daruri, moștenești avuția cea nerisipită în ceruri.

Purtând în mâini Sfânta Evanghelie, acesteia împlinitor te-ai arătat, părinte. Că lepădându-te de averile părinților, cu lacrimi și cu strâmtoare ai săvârșit toată

viața ta prea cuvioase Ioane. Drept aceea cu dumnezeiască mângâiere și neîncetată veselie te îndulcești acum, de Dumnezeu mărite.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, a Sfântului Ioan, glas 2

Lepădându-te de lume și de cele ce sunt în lume, prea cuvioase și luând Evanghelia, evanghelicește ai urmat lui Hristos. Și într-o colibă, ca într-un rai tăinuit viețuind cu petrecerea cea desăvârșită cumplită a trupului, ai sugrumat pe balaurul cel ucigaș de oameni. Drept aceea petrecând în ceruri Ioane prea fericite, cere-ne nouă mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viața tuturor, cu smirnă și cu giulgiu Te-a înfășurat, Hristoase și cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima și cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Bucură-te, stea cu chip de soare; bucură-te, pricina tuturor bunătăților, Preacurată. Bucură-te, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu cel neîncăput, ceea ce ai odrăslit spicul nemuririi. Bucură-te, dumnezeiască căruță, ușă prea luminată. Bucură-te, pierderea blestemului celui strămoșesc Fecioară, care ești pricinui-toarea bunătăților.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Când a văzut nestricata Mielușea pe Mielușelul său, ca pe un om, trăgându-L spre junghiere de bunăvoie, grăia plângând: Te grăbești acum Hristoase să mă faci fără de Fiu, pe mine care Te-am născut. De ce ai făcut aceasta Mântuitorule al tuturor? Însă laud și slăvesc bunătatea Ta cea desăvârșită și mai presus de minte și de cuvânt, Iubitorule de oameni.

Stihoavna din Octoih.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, a sfântului, glas 6

Cuvioase părinte, în tot pământul a ieșit vestea faptelor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostanelilor tale, taberele drăcești ai pierdut, cetele îngerești ai ajuns, a căror viață fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Podobie: Toată nădejdea punându-și...

Bucură-te, sfeșnic prea luminat, mai luminos decât luminile soarelui Stăpână. Bucură-te, dezlegarea blestemului celui dintâi prea curată Stăpână, nădejdea celor deznădăjduiți, chemarea cea din nou a neamului nostru. Bucură-te, palatul cel luminos, al Împăratului tuturor, muntele cel gras, din care a ieșit Mântuitorul. Bucură-te, făclia cea dumnezeiască și luminoasă a Dumnezeiescului Cuvânt. Bucură-te, sfeșnic cu totul luminos. Bucură-te, scaunul cel de foc.

A Crucii, a Născătoarei

Sabie (precum a zis Simeon) prin inima ta a trecut prea curată Stăpână, când ai văzut pe Cel ce a strălucit din tine (cu cuvânt negrăit), de cei fărădelege ca un osândit pe Cruce înălțat, și cu oțet și cu fiere adăpat, și în coastă împuns, și la mâini și la picioare pironit. Și tânguindu-te ai glăsuț strigând ca o Maică: Ce este această taină nouă prea dulcele meu Fiu?

Troparul, glas 4: Dumnezeu părinților noștri, care faci pururea cu noi după blândețile Tale, nu depărta mila Ta de la noi; ci pentru rugăciunile lor, în pace îndreptează viața noastră.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Alt **Tropar**, glas același: Din pruncie pe Domnul iubind cu căldură, lumea ai lăsat și cele în lume frumoase. Și postnicind cu cuviință ți-ai pus coliba înaintea porților părinților tăi. Zdrobit-ai cursele dracilor, prea fericite, pentru aceasta pe tine Ioane, Hristos după vrednicie te-a prea mărit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

La Utrenie

Canoanele din Octoih unul cu Irmosul, pe 6 și ale sfinților două pe 8.

Canonul Sfântului Pavel

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1-a, glas 8

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povățuit pe poporul său prin Marea Roșie, cântare de biruință, că S-a proslăvit.

Pe Pavel purtătorul de Dumnezeu, ca pe o podoabă a sihaștrilor credincioșii adunându-ne, cu cântări după datorie să-l cinstim.

Făcutu-te-ai pustiului întâi cetățean Pavele pururea pomenite, arătându-te moștean împărăției prin sihăstrie.

Cu totul curățindu-te pe tine însuși prin înfrânare, prea fericite, te-ai arătat lăcaș lui Dumnezeu și cu îngerii împreună locuitor.

A Născătoare!

Născătoare de Dumnezeu prea curată, ceea ce mai presus de fire ai născut întrupat pe Cuvântul cel veșnic și mai presus de toate, pe tine te laudăm.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glas 2

Irmos: Întru adânc a așternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea într-armată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel Prea slăvit, căci cu Slavă S-a prea mărit.

Îmbogățindu-te cu bunătățile cele dumnezeiești, ai defăimat bogăția cea pământească și ai câștigat pe cea cerească. Pentru aceea fiind eu sărac de cunoștința cea dumnezeiască, îmbogățeste-mă cu darul, ca să-ți laud viețuirea cea întocmai cu îngerii, părinte.

Jugului celui bun al Domnului supunându-te, fericite, din tinerețe te-ai nevoit cu lupte sihăstrești, într-armându-te pe tine cu smerirea lui Hristos. Prin care te-ai înălțat Ioane către înălțimea cea cerească.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Ca unul ce ai umblat pe cărarea cea strâmtă, cu scârbe și cu lacrimi și cu suspinuri și cu rele pătimiri, prea cuvioase, ai ajuns la lărgime prea mare, aflându-ți sălășluire vrednică ostanelilor tale părinte, vrednicule de mirare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

De cumplete vicleniri ale patimilor viscolindu-mă Fecioară și clătinându-mă de năvălirile păcatelor, prea laudată, năzuiesc cu dragoste către folosința ta cea neadormită, pururea Fecioară, milostivește-te spre mine și mă mântuiește.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 3-a

Irmos: Cela ce ai întărit cu cuvântul cerurile și pământul l-ai întemeiat pe ape multe, întărește-mă către cântarea slavosloviei Tale, Doamne.

Întinzându-ți ochiul sufletului către Dumnezeu, pe Dânsul l-ai iubit părinte, urând cele pământești, și petrecând viața îngerească.

Cu razele bunătăților, arătat ai gonit negura patimilor, părinte, primind în inima ta luminarea Duhului.

Hrănindu-te cu pâinea cea cerească ca odinioară Ilie prin corb, ai scăpat de Iza-bela cea înțelegătoare, la acoperământul lui Hristos.

A Născătoarei

Împăratul slavei și Făcătorul, din vopseala sângiurilor Născătoarei de Dumne-zeu vopsindu-și haina cea împărătească, tăinuit a mohorât-o.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustia ca crinul...

Rugăciunile tale, ca o tămâie cu bună mireasmă, ai adus Atotvăzătorului, prea cuvioase, care mirosind, le-a primit și te-a numărat pe tine în cetele sihaștrilor.

Arătat-te-ai ca o minune prea mare, spăimântând inimile celor bine credincioși, prea cuvioase, în ce chip ai răbdat la porțile părinților tăi și sărac și scârbit.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

După lege nevoindu-te întru rugăciuni și în postiri, întru nepătimire te-ai îmbră-cat, prea cuvioase, smerindu-ți zburdările trupului, cu puterea Dumnezeiescului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ca pe un trandafir, cu miros de mir, din văi te-a aflat pe tine Curată, Cel Curat, și a locuit întru tine, umplând de bun miros Omenirea.

Irmosul: Înflorit-a pustia ca crinul Doamne, Biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Condacul Sfântului Pavel, glas 3:

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu Steaua călătorească. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Ca pe o lumină neapusă a soarelui celui înțeleghător, adunându-ne astăzi cu cântări te laudăm, că ai luminat pe toți cei ce erau întru întunericul necunoștinței, suindu-i către dumnezeiasca înălțime, podoaba Tebeilor și părinților și sihaștrilor tare temelie, prea cuvioase Pavele.

Sedealna Sfântului Pavel, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostașii străjuindu-l, morți s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeuul nostru.

Frumusețile lumii din inimă urând, și pe unul Dumnezeu din suflet iubind Pavele, ai ajuns în pustiu ca într-o cetate de locuit, și dându-te numai la priviri nemișcate, cu trupul fiind, te-ai arătat ca un înger. Pentru aceasta te cinstim.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Altă **Sedealna**, glas 2:

Podobie: De frumusețea fecioriei tale și de prea luminată curăția ta Gavriil mirându-se, a strigat ție, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ție? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep și mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ție: Bucură-te, ceea ce ești plină de har.

Părăsind avuția cea stricăcioasă și mărirea cea trecătoare, ai dobândit avuția cea cerească fericite părinte, și lauda cea cu adevărat veșnică. Pentru aceasta fericim sfântă adormirea ta, și întru dânsa prăznuind, strigăm ție: Pomenește-ne pe noi, ca cel ce ai îndrăzneală către Domnul, Ioane.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu), asemenea

Ca o vie nelucrată Fecioară, Strugurul cel prea frumos L-ai crescut, Cel ce izvoarăște nouă vinul mântuirii, care veselește sufletele și trupurile tuturor. Pentru

aceasta pe tine ca pe o pricinuitoare a bunătăților, fericindu-te pururea, cu îngerul strigăm Ție: Bucură-te, cea plină de daruri.

A Crucii, a Născătoarei, asemenea

Cea neispitită de nuntă, curata și Maica Ta, Hristoase, văzându-Te pe Tine mort spânzurat pe lemn, ca o Maică plângând a grăit: Ce Ți-a răsplătit Ție adunarea iudeilor cea fărădelege și nemulțumitoare? Care cu multe și mari darurile Tale, Fiul meu s-a desfătat, laud plecăciunea Ta cea dumnezeiască.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 4-a

Irmos: Cuvinte, din munte umbros din una Născătoarea de Dumnezeu, cu dumnezeiască vedere, proorocul mai înainte a cunoscut că vei să Te întrupezi, și cutremurându-se, slăvea puterea Ta.

Fiind sădit în casa lui Dumnezeu, ai odrăslit buna rodire a bunătăților, și năvălirile trupului le-ai veștejit cu sihăstria ta.

Cu focul dragostei lui Hristos, ai ars spinii patimilor, și pe tine te-ai arătat părinte, lăcaș Duhului.

Cu toiagul vieții tale celei îmbunătățite, ca pe niște fiare ai gonit patimile. Pentru aceea și moartea ta fiare Ți-a adunat spre îngroparea ta.

A Născătoarei

Haină mohorâtă tăinuit s-a țesut Dumnezeului tuturor, din prea curate sânziurile tale Născătoare de Dumnezeu, cu care împodobindu-se, ne-a împreunat pe noi cu Dumnezeu și Tatăl.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuți, Domnul, Te-ai întrupat și m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne.

În haine sărăcești, te-ai arătat comoară ascunsă, de Dumnezeu insuflate, că ai iubit podoaba dumnezeiască și cu aceea îmbrăcându-te, ai intrat în camera Mirelui cea de sus.

Primind sămânța cea cerească în brazdele inimii, de Dumnezeu insuflate, ai odrăslit spic veselitor, care hrănește gândurile celor ce te laudă, urmându-ți cu cuviință.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

În colibă prea mică și strâmtă petreceai dumnezeiescule, din voia ta făcându-te alt Lazăr sărac. Pentru aceea te odihnești acum în sânurile lui Avraam, părinte cuvioase.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Îndreptează-mi mișcările sufletului Preacurată, către dumnezeieștile porunci ale Celui ce a strălucit din pântecul tău, mântuindu-mă de viforul smintelilor vieții, cu mijlocirile tale.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 5-a

Irmos: Mânecând strigăm Ție, Doamne: Mântuiește-ne pe noi, că Tu ești Dumnezeuul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Fiind vestit întru cântări și în postiri, în rugăciuni și în privegheri, fericite, către Dumnezeu te-ai sălășluit cuvioase Pavele.

Viața ta a fost prea cinstită întru Domnul, Pavele prea fericite, și îngroparea ta minunată.

Săvârșind călătoria sihăstriei, cuvioase, te-ai făcut asemenea cu puterile cele de sus, părinte.

A Născătoarei

Și după naștere te laudăm pe tine Fecioară Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut cu trup în lume pe Dumnezeu Cuvântul.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminarea celor ce zăceau în întuneric și mântuirea celor deznădăjduiți
Tu ești, Hristoase, Mântuitorul meu și la Tine mânec, Împăratul păcii, lumina-
nează-mă cu strălucirea Ta, că nu știu alt Dumnezeu afară de Tine.

Străin te-ai făcut de dulcele pământ; străin de ai tăi, străin de părinții tăi cu
a ta voie, și curățindu-te pe tine cu înfrânarea, te-ai unit cu Atotțiitorul, părinte
Ioane, săracindu-te cu duhul.

Făcându-te pe tine casă Sfintei Treimi, ai poțit a te strâmtora în colibă, cură-
țindu-ți sufletul cu dumnezeieștile cugetări, văzând prin gând pururea frumu-
sețea lui Dumnezeu cea negrită, părinte Ioane.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Arătat-te-ai plinitor legii lui Dumnezeu, nealegând nimic mai de cinste decât
dragostea Lui, cugetătorule de Dumnezeu. Că nu te-a slăbit pe tine dragostea
părinților și a fraților, nici bogăția, nici dulceața trupului, părinte.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Emanuil, Stăpânul tuturor ai născut fără stricăciune, rămânând Fecioară și
după naștere, Maică Fecioară. Pe care roagă-L neîncetat să mântuiască de supă-
rarea vrăjmașilor, pe cei ce scapă sub acoperământul tău.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cea ce Te îmbraci cu lumina ca cu o hai-
nă, Multmilostive Hristoase Dumnezeul nostru.

Întinzându-ți-se mâinile către Dumnezeu, sufletul tău cuvioase l-ai pus lângă
Dânsul, bine plăcând Lui și în zi și în noapte.

Adormirea ta au mărit-o Oștile îngerilor, cetele proorocilor și ale Sfinților apo-
stoli, cuvioase părinte.

Scăpând de furtuna patimilor cuvioase, cu vetreala sihăstriei celei desăvârșite,
te-ai așezat la limanul cel neviforât al lui Hristos.

A Născătoarei

Ceea ce ai născut prin cuvânt pe Cuvântul întrupat, rugămu-ne Fecioară, scapă de cursele vrăjmașului sufletele noastre.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 6-a

Irmos: Întru adâncul păcatelor...

Pe șarpele cel trufaș l-ai biruit cu armele smereniei, fericite, și înălțându-te întru Duhul, te-ai sălășluit în lăcașuri pururea veșnice.

Umplutu-te-ai de darurile Duhului, și duhurile vicleniei le-ai supus ca un înțelept și cuminte, și cu totul dat lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Fiind împodobit cu înălțările nepătimirii părinte Ioane, măcar că te strâmtorai în colibă, și te împrășcai de supărări, dar răbdai întărindu-te dumnezeiește.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Cuvântul cel întocmai lucrător și de un scaun Celui ce L-a născut, L-ai întrupat din pântecul tău Curată, care pentru nespusă milostivirea Sa, S-a îmbrăcat cu toată Omenirea noastră.

Irmosul: Întru adâncul greșelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurnat; din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Condacul Sfântului Ioan, glas 2:

Podobie: Cele de sus căutând de tot neazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

De cele de sus dorind a le dobândi, prea înțelepte, frumusețile cele de jos cu chibzuire le-ai defăimat, și lui Hristos, celui ce a săracit, împreună sărăcind, bucurându-te ai urmat Ioane. Către care nu înceta, cu osârdie rugându-te pentru noi toți.

Alt **Condac**, asemenea: Iubind înțelepte sărăcia ceea ce nu se fură, bogăția părinților tăi ai urât. Și Evanghelia în mâinile tale ținând, ai urmat lui Hristos Dumnezeu, Ioane, rugându-te neîncetat pentru noi toți.

Icos: Cine este îndestulat după vrednicie să laude ostenele și durerile tale, și trudele cele multe, strălucirea și slava? Ci cu rugăciunile tale către Dumnezeu, cele bine primite, darul Duhului acum mie dăruiește-mi, ca să spun cu credință nevointele tale cele mai presus de fire, și să laud suferirea ta cea mai presus de cuvânt și răbdarea la gândirea de cele de sus, prea fericite. Prin care pe vrăjmașul cel amăgitor l-ai rușinat. Nu înceta rugându-te pentru noi toți.

Sinaxar

În această lună, în ziua a cincisprezecea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Pavel Tebeul.

Stih: Dacă de minune porțile din Tebele Egiptului sunt,
Cu cât mai vârtos Pavel porțile vieții lăsând.
Întru această lună în a cinsprezecea zi,
Pavel odrasla Tebaidei, viața părăsi.

Acesta a fost pe vremea lui Deciu și Valerian prigonitorii creștinătății, fiind din Egipt, din Tebaida cea de sus. Deci cunoscând că vrea să-l vândă cumnatul său din zavistie, căci îi oprise partea ce i se cuvenea de la părinți, a fugit de s-a depărtat la munți, și mergând pururea mai înainte de multă vreme ce a trecut, și-a schimbat patima sa. În loc de a se teme de cel ce îl prigonea veni la dorire de călugărie.

După aceea merse lângă o peșteră, în pustiul cel mai adânc, întru care petrecându-și toată vremea, care era multă, cu pace și cu lipsa poftelor, către Domnul a răposat.

Pe acesta precum spun aflându-l marele Antonie, s-a minunat și pentru locul cel cu nevoie și pentru lungimea vremii și pentru osebite, că mai înainte de alții, a îndrăznit de a mers în părțile cele mai dinlăuntru ale pustiului, și și-a îndelungat alergătura nevoinței sale până la o sută treisprezece ani, că atâta a trăit, ieșind din tânără vârstă sa, din grijile lumii.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Ioan cel pentru Hristos sărac, care și Calivit s-a numit, adică colibaș.

Stih: Tânăr lepădător de lume,
Părăsindu-și coliba de pe pământ,
Nouă colibă în ceruri și-a zidit.
În a cincisprezecea zi,
Ioan coliba-și părăsi.

Acesta a fost în Constantinopol, fecior senatorului Eutropie și al Teodorei. Și din tinerețe încă a ieșit din școală, neștiind nimenea, nici părinții săi, nici dascălii, și s-a dus cu un călugăr la mănăstirea ce-i zic Ton Achimiton, adică a neadormiților, și s-a făcut călugăr, obișnuind a petrece cu multă nevoie.

Și deoarece vicleanul diavol îl îmboldea cu dorul părinților săi, a biruit și întru aceasta pe vrăjmașul, că spunându-și gândul către egumenul mănăstirii, și cerând de la dânsul și de la toți frații rugăciune și iertăciune, spre ceea ce i s-a părut să facă, s-a dus la casa lui, cu chip sărăcesc, îmbrăcat cu rasă, unde petrecând strâmt într-o colibă câțiva ani și batjocorit de slugile sale, suferea dinafara porții văzând pe tatăl său și pe maica sa, trecând cu lumești năluciri și păzindu-se în portul acel necunoscut.

Când a fost să moară, a chemat pe maica sa și cu vădirea Evangheliei cea ferecată cu aur, care îi făcuse părinții, încă de când era la școală cu copii și așa s-a cunoscut că este fiul lor, și și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Pansofie.

Stih: Și pe Pansofie, înșelătorilor, cu cât mai mult îl veți lovi,
Cu atâta și cununi mai multe îi veți împleți.

Acesta era din Alexandria având tată pe Nil, care era cinstit cu cinul de antipat. Deci pentru multa lui bogăție și pentru istețimea firească și pentru bunătatea părintească, a sporit la vârful învățaturii și a celei elinești și a celei creștinești. Acesta după săvârșirea tatălui său, deșertându-și bogăția sa, spre ajutorul celor lipsiți, s-a dus în pustie, prin lepădarea de cele pământești căutând pe Domnul.

Și petrecând în pustiuri douăzeci și șapte de ani, și în singurătate vorbind cu Dumnezeu, și mintea sa de la cele de jos, la cele de sus înălțându-o, fiind că nu era cu puțină atâta bunătate a se ascunde, a fost pârât la Augustalie, guvernatorul Alexandriei, căruia i se încredințase de Deciu războiul cel împotriva creștinilor.

Deci stând înaintea lui și din cuvintele lor, înfruntând înșelăciunea credinței lui, și trufia tiranului rușinându-o, a fost bătut cumplit și și-a primit cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfinții șase părinți, care cu pace s-au săvârșit.

Stih: Șase strălucite suflete din viață zburând,
Cu îngerii cei cu câte șase aripi împreună se află stând.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluiește-ne și ne mântuiește pe noi, Amin.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 7-a

Irmos: Cella ce ai întemeiat pământul întru început și cerurile cu cuvântul le-ai întărit, bine ești cuvântat în veci, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri.

Cugetul trupului supunându-l Duhului, cuviosul strigă: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Scăpând din cursele vrăjmașului cuviosul, cu bucurie strigă: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Toată văpaia patimilor călcând sihăstrește cuviosul, strigă: Bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

A Născătoare!

Cel ce ai făcut pe Fecioara, Cer și dintr-însa ai strălucit ca soarele, bine ești cuvântat, Doamne Dumnezeuul părinților noștri.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat și Prea slăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Calea cea strâmtă ai ales mai de cinste, decât cea largă minunate, și cu bucurie ai răbdat la porțile părinților tăi, înfruntându-te și trudindu-te cu multe boli, de Dumnezeu fericite.

Împodobitu-te-ai pe tine, înțelepte, cu prea frumoase sușuri, omorându-ți cugetul trupului. Drept aceea te-ai mutat către cele cerești, numărându-te pururea cu cetele cinstiților părinți, vrednicule de minune.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Încredințându-te căilor care povățuiesc către odihnă dumnezeiască, te-ai abătut de la prăpăstiile dracilor, fericite, fiind acoperit cu dumnezeiescul dar, și strigând: Cella ce ești binecuvântat și prea proslăvit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăudăm nașterea ta binecuvântată, prin care ne-am mântuit din osârdia cea de demult, și pe tine te ferim de Dumnezeu fericită, pe care singură te-a iubit, Cel ce este binecuvântat și proslăvit.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul slavei Cel fără de început, de care se înfricoșează puterile cerești, și se cutremură cetele îngerești, preoți laudați-L, popoare prea înălțați-L întru toți vecii.

Râvnit-ai lui Ioan Mergătorului înainte, cugetătorule de Dumnezeu sihăstrind în pustie. Cu care împreună te-ai învrednicit a dobândi viața cea adevărat veșnică.

Cu roua înfrânării ai stins de tot cuptoarele patimilor părintele nostru, cu bună credință strigând: Popoare prea înălțați pe Hristos în veci.

Rai ai făcut cu adevărat pustiul strălucindu-te cu toată bunătatea într-însul. Drept aceea te-ai și învrednicit desfătării Raiului.

A Născătoarei

Ca una ce ai îndrăzneală către Dumnezeu prea lăudată, Maica lui Dumnezeu, Marie, roagă-L pe Dânsul să ne mântuim de primejdii, cei ce te lăudăm pe tine cu credință.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Dumnezeu, care S-a pogorât...

Țesându-ți ție însuși Ioane haină ce nu se învechește, împestrită cu bunătăți, te-ai îmbrăcat cu haină proastă, în chip de sărac petrecând la porțile părinților tăi.

Fără prihană, ca alt Iov înaintea porților ai pățimit rău ca în gunoi, suferind înfruntările slugilor tale, înțelepte, chinându-te de foame și de sete. Drept aceea ai moștenit Împărăția cea de sus.

Binecuvântăm pe Tatăl, și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Alt Avraam te-ai arătat, aducând ca pe un oaspete pe Treime la coliba ta, prin suișuri dumnezeiești și prin cugete curate și prin sărăcie desăvârșit, slujindu-i Ei, fericite, întru toți vecii.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Râu pururea curgător ni se izvorăște nouă, celor ce năzuim la tine Preacurată, din care luând dar din destul, laudăm nașterea ta prea curată, și o prea înălțăm întru toți vecii.

Irmosul:

Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului cântându-I și prea înălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe Dumnezeu, care S-a pogorât în cuptorul cel cu foc la tinerii evreiești, și văpaia întru răcoreală o a prefăcut, ca pe Domnul laudați-L lucrurile, și Îl prea înălțați întru toți vecii.

Canonul Sfântului Pavel

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Cel nevăzut cu chip dumnezeiesc primindu-L, neispită de nuntă Fecioară și Maică, cu laude nașterea ta o slăvim.

Ca pe o comoară înțelegătoare ascunsă, cuvioase, Dumnezeu te-a descoperit lui Antonie, iar nouă te-a arătat spre slavă și veselie.

Pironindu-te pe sineți în frica lui Dumnezeu, cuvioase, și săvârșindu-ți viața cu grija morții, te-ai învrednicit vieții, părinte.

Ca unul ce ai îndrăzneală către Dumnezeu, roagă-te pentru noi, care îți săvârșim cu credință această pomenire a ta, Pavele fericite.

A Născătoarei

Ceea ce ai zămislit pe Hristos cel fără început împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, și L-ai născut negrăit Fecioară, roagă-L ca să ne mântuim noi.

Alt Canon, al Sfântului Ioan

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui...

Strigai cuvioase: Puterea mea și lauda îmi este Domnul, întru care biruiesc pe părtinitorul întunericului, nicicum nu mă tem de înșelăciunile lui cele din nă-luciri, privind prin gând numai frumusețea cea dumnezeiască și neapropiată.

Ca un pământ gras cuvioase, a primit inima ta sămânța cea cerească în brazdele gândului și aduce roadă spic însutit, care hrănește sufletele tuturor celor ce te cinstesc pe tine cu credință, de Dumnezeu fericite.

Fiind împreună cu Stăpânul tău cuvioase și luminându-te de acolo cu străluciri prea luminate, roagă-te Ioane minunate, să se dea dumnezeiască lumină celor ce cu credință săvârșesc pomenirea ta cea luminată.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Sfințitu-te-a Domnul din pânțece pe tine, fericite, și către Dânsul ți-ai îndreptat cărările tale, drept aceea te-ai numărat cu cuvioșii cei ce au viețuit cu bună credință, cu care împreună te îndestulezi de Dumnezeu, prea fericite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Lăcaș luminii s-a făcut pânțelece tău, prin care au văzut lumina cei ce ședeau întru întuneric. Pentru aceea te laudăm pururea cu glasuri netăcute Maica lui Dumnezeu, și cu dragoste te cinstim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu și Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate și să adune cele risipite. Pentru aceasta pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o mărim.

Luminânda:

Podobie: Femei auziți...

Îndumnezeindu-te cu împărtășirile cele către Dumnezeu, cuvioase, ai ajuns a fi dumnezeu după dar împreună cu Antonie, prea fericite. Cu care pomenește-ne sfinte pe noi cei ce săvârșim pomenirea ta cea purtătoare de lumină și te cinstim cu dragoste, Pavele luminătorul sihaștrilor.

Alta a lui Ioan: Ca alt Lazăr sărac petreceai la porțile părinților tăi cuvioase părinte, strâmtorându-te într-o colibă mică, prea înțelepte; iar acum ai aflat lăcaș desfătat împreună cu îngerii și cu toți sfinții în ceruri, Ioane.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Altă **Luminândă:**

Lăsând dorul părinților și bogăția cea trecătoare, ți-ai luat crucea ta părinte Ioane, și cu osârdie ai urmat lui Hristos și omorându-ți patimile prin sihăstrie, te-ai suit către nepătimire, rugându-te pentru noi, de Dumnezeu purtătorule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prea lăudată Fecioară, tu ai născut pe Hristos, Vestitorul sfatului celui mare al Tatălui, pe Împăratul slavei. A căruia Cruce ridicând-o cuvioșii și sihaștrii, au alergat după Dânsul; cu care împreună roagă-te neîncetat pentru noi, Născătoare de Dumnezeu.

A Crucii, a Născătoarei

Cea cu totul nevinovată Mielușea, văzând pe Hristos ca pe un Miel spânzurat pe Cruce, ca o Maică cu plângere tânguindu-se Îl slăvea.

La Stihoavnă

Stihirile din Octoih:

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, a Sfântului Pavel, glas 8

Mulțimile călugărilor pe tine îndreptătorul te cinstim, Pavele părintele nostru, că prin tine pe cărarea cea dreaptă cu adevărat a umbla, am cunoscut. Fericit ești că lui Hristos ai slujit, și ai biruit puterea vrăjmașului. Cea ce ești cu îngerii împreună vorbitor, cu dreptii și cu cuvioșii împreună locuitor, cu care roagă-te Domnului, să miluiască sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Curată Fecioară, ușa Cuvântului, Maica Dumnezeului nostru, roagă-te să ne mântuim noi.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieții în mormânt se pune, și scară către Cer mormântul se face; veselește-te Ghetsimanî, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioșii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Ce priveală este aceasta ce se vede care se arată ochilor mei o Stăpâne! Cel ce ții toată zidirea, Te spânzuri pe lemn și Te omori, cela ce dai viață tuturor, Născătoarea de Dumnezeu plângând zicea, când a văzut înălțat pe Cruce pe Cel ce a strălucit negrăit dintr-însa Dumnezeu și Om.

Și cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială și Otpustul.

La Liturghie

Fericirile din Canonul Sfântului Pavel, Cântarea a 3-a pe 4, Și din Canonul Sfântului Ioan, Cântarea a 6-a pe 4. Prochimen, glas 8: Lăuda-se-vor cuvioșii întru mărire... Stih: Cântați Domnului cântare nouă... Apostol, către Galateni: Fraților, roada Duhului... Aliluia, glas 8: Fericit bărbatul care se teme de Domnul... Stih: Puternică pe pământ va fi sămânța lui... Evanghelia de la Matei: Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate îmi sunt date Mie de la Tatăl Meu... Chinonicul: Întru pomenirea veșnică va fi dreptul...

Cade-se a ști: Că dintru această zi, începem a cânta în Biserică și jumătățile ceasurilor. Asemenea și Canoanele Născătoarei de Dumnezeu cele rânduite la Pavecerniță și două Canoane din Octoih la Utrenie; asemenea de astăzi înainte (în zilele sfinților ce se prăznuiesc) cântăm Catavasiile: Pământul cel roditor... până la odovania praznicului Întâmpinării Domnului.